

РЕШЕНИЕ

№ 2905

гр. София, 04.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 07.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **10247** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Д. Д. Н. от [населено място], с проц.представител адв. А.К. против Мълчалив отказ на Зам.Главен Прокурор при ВКП-Кр.Ф. /с делегирани правомощия по ЗДОИ съгл. Заповед №РД-04-208/12.06.20г на Гл.Прокурор на РБ/, по нейно заявление по ЗДОИ с вх.№ 2874/26.08.20г.

В жалбата се твърди, че мълчаливият отказ по ЗДОИ е винаги незаконосъобразен и подлежи на отмяна съгл. съд.практика, като се моли за отмяната му и връщане на преписката за ново изрично произнасяне, с указание за предоставяне на достъп до заявената информация/поради липсата на основания по ЗДОИ за отказ/.В писмени бележки се претендират разноски в размер на внесената дър.такса и се възразява срещу евентуална претенция на ответника за разноски. В съд.заседание адв. Т. поддържа жалбата, като сочи, че заявената информация и свързана с изразходването на бюджетни средства и попада изцяло в приложното поле на ЗДОИ.

Ответникът Зам.Главен прокурор при ВКП се представява в съд.заседание от юрк.М., която оспорва жалбата, моли за отхвърлянето ѝ като неоснователна и претендира юрк.възнаграждение.Сочи, че все още няма изрично произнасяне по заявлението, адм.производство обаче не е висящо и заявлението не се процедира в момента, търсената информация не е обществена по см. на ЗДОИ и за ответника не възниква задължение да се произнесе.

Съдът намира жалбата/с клеймо от 09.10.20г/ за допустима за разглеждане, като депозирана в 1-месечния срок по АПК/считано от изтичане на 09.09.20г на 14дневния

срок за произнасяне по заявление от 26.08.20г/, пред надлежния съд, срещу инд.адм.акт по см. на чл. 21 от АПК, от лице с активна проц.легитимация, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозирането на заявление по ЗДОИ с вх.№ 2874/26.08.20г на ПРБ, депозирано от Д.Н./журналист от вестник "Сега"/. В заявлението се моли за предоставяне по ел.път/на ел.поща/ на общ.информация, формулирана в четири точки, както следва: 1/ колко прокурори и следователи са командирвани на Нац.съвещание на прокуратурата, проведено в резиденция "Б." на 24.08.20г; 2/ какъв е общия размер на разходите за командироването им-пътни,дневни,за настаняване и др.; 3/ на какво основание е ползвана резиденция "Б." за събитието и платила ли е прокуратурата наем за събитието; 4/ вярна ли е информацията, че Гл.Прокурор живее в резиденция "Б." или в друг имот,различен от притежаваните от него имоти, ако да-на какво основание.В срока по ЗДОИ, изтекъл на 09.09.20г, а и до момента, ответникът не се е произнесъл изрично по заявлението.

Съдът намира от правна страна следното:

Налице е постановен от Зам.Главен Прокурор при ВКП -Кр.Ф. Мълчалив отказ по заявлението от 26.08.20г. Отказът е постановен от лице с делегирани правомощия по ЗДОИ от страна на зад.субект по см. на чл. 3 от ЗДОИ/Гл.Прокурор на РБ/, т.е. Мълчаливият отказ е от компетентен орган, в кръга на предоставените му по делегация правомощия. Мълчаливият отказ не отговаря на императивните изисквания на ЗДОИ за форма- писмен мотивиран акт по чл. 34 ал.1, като съгл. трайната съд.практика мълч.откази по ЗДОИ винаги са незаконосъобразни и подлежат на отмяна. От една страна е нарушено императивното изискване за форма/писмен мотивиран акт/, от друга страна липсата на мотиви са пречка Съдът да провери мат.законосъобразност на отказа.Поради което мълчаливият отказ, като постановен в нарушение на формата, следва да се отмени и преписката да се върне за ново произнасяне по заявлението- с изричен мотивиран писмен акт. Съдът не би могъл при отмяна на мълчалив отказ да даде зад.указания по съдържанието на изричното произнасяне , а именно-указание за предоставяне на заявената информация/такова указание е възможно единствено ако Съдът разгледа изложени изрично от ответника основания за отказ и ги приеме за неоснователни/, а може само да върне преписката с указание за изрично мотивирано произнасяне.Едва ако това последващо изрично произнасяне е мотивиран отказ по заявлението, Съдът в следващо съд.производство, ако приеме основанията на ответника за изричен отказ за неоснователни, ще върне преписката с указание да се предостави заявената информация /поради липсата на основания за отказ/.

Преписката следва да се върне на ответника за ново произнасяне по същество на заявлението, с изричен писмен мотивиран акт, в сроковете по ЗДОИ, като при новото произнасяне ответникът следва да има предвид следните указания: заявената информация е обществена такава по см. на чл.2 ал.1 от ЗДОИ / информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти/, от вида- служебна информация по см. на чл. 11 от ЗДОИ/създадена и съхранявана от ПРБ, във връзка с дейността на ПРБ/, като не са налице основанията по чл. 13 ал.2 вр. чл. 37 ал.1 т.1 предл.второ от ЗДОИ за отказ да се предостави, като информацията от заявлението следва да се предостави, ако не са налице основания за отказ по

останалите хипотези на чл. 37 ал.1 от ЗДОИ/извън т.1 предл.второ вр. чл. 13 ал.2 от ЗДОИ/. Основанията за отказ са лимитативно и императивно разписани в чл. 37 от АПК, като всякакви други доводи на ответника /извън посочените в чл. 37 от ЗДОИ/ не могат да са валидни и относими правни основания за постановяване на отказ по съществуване на заявлението, а предоставянето на служебна информация по принцип е свободно/чл. 13 ал.1 от ЗДОИ/, като дори ограниченията по чл. 13 ал.2 от ЗДОИ не се прилагат при наличието на надделяващ общ.интерес-чл. 13 ал.4 вр. § 1 т.6 от ДР на ЗДОИ/като за такъв надделяващ общ.интерес следи служебно именно ответника/.

При този изход на спора искането на жалбоподателката за присъждане на разноски е основателно съгл. чл. 143 ал.1 от АПК/тя претендира 10лв дър.такса/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Зам.Главен Прокурор при ВКП-Кр.Ф. по заявление по ЗДОИ с вх.№ 2874/26.08.20г, по жалба на Д. Д. Н. от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Зам.Главен Прокурор при ВКП-Кр.Ф. за ново произнасяне по заявление по ЗДОИ с вх.№ 2874/26.08.20г, съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона , дадени в мотивите на това решение, КАТО ОПРЕДЕЛЯ СРОК за изрично произнасяне по заявлението - 14-дневен от получаване на преписката от ответника.

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Д. Д. Н. от [населено място] сумата от 10лв/десет лева/, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: